

lige. Der er f. Ex. ikke ret Mange, som hoo faa nær ved en Station, at de kunne benytte Jernbanen, uden at de maae kjøre for at naae Stationen, og deres Befordring maa da ofte vente en Dag over paa dem paa Stationsstedet, og det, som de kunne have tilovers ved at reise paa Jernbanen, gaar saaledes maaskee tabt for dem paa anden Maade. Jeg troer derfor, at det Allerthdeligste og Simpleste vil være at fastsætte en Godtgjørelse som den her foreslaaede, skjøndt den maaskee ikke i alle Tilfælde vil slaae til, men paa den anden Side ogsaa ofte vil være en lille Smule for høi. — Man vil maaskee sige, at den hele Godtgjørelse, hvorom der er Tale, er en Bagatel. Na ja, det kan gjerne være; men det er vanskeligt i det Slags Forhold at afgjøre, hvad der er Stort, og hvad der er Smaat. Hvad der kan være en Bagatel for en Enkelt, er maaskee ikke en Bagatel for Andre. Det kommer i det Hele i Lovgivningen an paa at have en vis bestemt Regel for Die og at holde paa en vis Correcthed, og denne vil, troer jeg, opretholde ved det af mig anbefalede Forslag. — Den ærede Ordfører syntes ved forrige Behandling at gaae ud fra den Forudsætning, at jeg nærmest havde tænkt paa Reiser, der skulde foretages for at besøge de Eiendomme, der skulde være Gjenstand for Taxation i Anledning af Raanene. Dette har imidlertid slet ikke været min Tanke, og det vil, troer jeg, tydeligt fremgaae af den Affattelse, som Endringsforslaget har faaet, idet det deri hedder: „til Møder, der berammes af Formanden“. Jeg anseer nemlig ikke Formanden for berettiget til at beramme Møder, hvor man reiser omkring og seer paa Eiendommene; en saadan Fremgangsmaade er ikke foreskrevet ved Anordningerne, enten ved Rescriptet af 7de Februar 1794 eller ved Forordningen af 7de Juni 1827. Hvad der skal forelægges for Raanebestyrelsens Medlemmer, er de i Henhold til de legale Bestemmelser foretagne Taxationsforretninger; dem have de at gaae efter, og finde de, at der er Mangler ved dem, kunne de henvise dem til Supplering. Dersom de selv skulle foretage Reiser for at besøge de paagjældende Eiendomme, saa vilde det være af en saadan Betydning, at det vistnok ikke burde være uomtalt i den hele Lov.

Jeg vil sige, at sige Reiser ikke engang i Reglen vilde være til nogen Nytte; det væsentligste Medlem af Raanebestyrelsen i dennes større Omfang, nemlig Overformynderen, vilde jo derhos aldrig faae Leilighed til at see paa Eiendommene. Overformynderen eller Amtmanden, eller hvem der igrigt har havt at bestille med Bestemmelsen af, hvorvidt der kunde udlaanes Noget af Overformynderimidlerne i forskjellige Eiendomme, have jo heller ikke tidligere selv seet Eiendommene. Noget Saadant har altsaa slet ikke været min Tanke. — Jeg troer efter alt det Anførte, at der ikke med Høie vil kunne indvendes Noget imod Vedtagelsen af det nu af mig udviklede Endringsforslag, som jo igrigt heller ikke er indgribende, men kun, som sagt, sigter til at tilveiebringe Overensstemmelse i Lovgivningen, og jeg skal hermed tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det vil vedtage Forslaget.

Justitsministeren: Ogsaa med Hensyn til de af det ærede Udvalg stillede Forslag, der nu foreligge til Forhandling, kan jeg erklære, at jeg tiltræder dem. Jeg skal give den ærede Ordfører Ret, i, at det meest bethydnende af Endringsforslagene er det, som er stillet under Nr. 13 til § 12 om, at 2det Stykke af denne Paragraph skal udgaae. Jeg opfatter Sagen ganske som han, at enten det paagjældende Stykke staaer i Paragraphen eller gaaer ud, blive de om det deri omhandlede Forhold gjældende Regler de samme. Det har ikke været Hensigten med Regjeringens Lovudkast at forandre de i saa Henseende bestaaende Regler, og jeg betragter det som et Gode, at det er blevet klart, at det ikke har været Meningen igjennem den paagjældende Bestemmelse at fortolke Rescriptet af 7de Februar 1794 med de tilhørende senere Placater. I det Hele haaber jeg, at den nærmeste, nederste Pupilaritoritet vil vise behørig Skjønsonhed og Agtpaaagivenhed med Hensyn til de Tilfælde, i hvilke Midlerne blive sikrede ved thinglæst Skifterextract. Jeg har den Tillid, at dette vil blive Tilfældet, og det er væsentligt i Fortrøstning hertil, at jeg har kunnet finde det rigtigt at foreslaae de Bestemmelser, som nu ere optagne i nærværende Lovforslag, og hvorved